

Передмова

“Від європейського Відродження – до відродження України”

Внутрішній ритм духовного руху епохи Відродження можна підвести під те гасло, що заявлене у назві статті, якою відкривається четвертий випуск “Ренесансних студій”, а саме *“прирощення простору”*. Прирощення, тобто екстенсивне засвоєння як духовного, так і географічного простору, вихід за межі “звичного”, “свого”, налагодження контактів з “іншим”, “чужим”, віддаленим від суб’єкта споглядання у синхронічному і в діахронічному ракурсі, детермінувало життя цієї доби. *Відродження, природження, діалогізм* – ось ряд тих ключових слів, за допомогою яких ми продовжуємо глибше пізнавати й відкривати для себе ту далеку епоху.

У деяких статтях цього випуску, що присвячені темі мандрів, робиться спроба філософського та історико-літературного осмислення ситуації розширення географічного обрїю.

Література ренесансної епохи характеризується неусталеністю формальних канонів письменницької творчості, потягом до жанрових експериментів, котрі, звичайно, позначалися на гетерогенності тогочасних літературних моделей. Саме на таких “міжжанрових” мандрах на теренах елизаветинської літератури і зосереджують свій дослідницький погляд чимало авторів нашого збірника.

Водночас із підкоренням зовнішнього простору людина Ренесансу прагнула “приростити” і свій внутрішній простір, внаслідок чого зростала тенденція до інтимізації, психологізму у творах романного типу. Про це також йдеться в окремих статтях цієї збірки. Поняття “внутрішнього простору” або “простору душі” найяскравіше осягнуте пасторальною поетикою, засади та традиції якої є близькими навіть для модерністських авторів. Це засвідчує одна розвідка, присвячена засвоєнню літературних традицій Ренесансу у творчості письменників нашої епохи. Взагалі, тема міжєпохальних літературних стосунків є наскрізною для усіх випусків “Ренесансних студій”, і в даному вона теж фігурує у цілому ряді статей.

Гадаємо, що коли ми звертаємося до культурних скарбів епохи Ренесансу, то долучаємося до дуже вартісних ресурсів, створених епохою гуманістичного злету, і в наші часи, такі швидкі щодо творення власної історії, продовжує природжуватися та дорогоцінна перлина, що була закладена в Ренесансі.